

בית המשפט המחוזי בחיפה

29 אוקטובר 2019

ת"פ 19-01-14456 מדינת ישראל נ' חג'יר ואח'
ת"פ 19-01-43244 מדינת ישראל נ' טאהא(עציר)

לפני כבוד השופט אמיר טובי

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. סובחי חג'יר ת.ז. 316378413
2. סמיר ענבתאוי (עצור/אסיר בפיקוח) ת.ז. 032708620
3. ג'נאן סבית (עצור/אסיר בפיקוח) ת.ז. 308037324
4. אחמד ענבתאוי ת.ז. 211635602
5. הלאל טאהא (עציר) ת.ז. 203544127

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד אילנה קוזמינר
ב"כ הנאשם 5: עו"ד תמי אולמן
הנאשם 5 באמצעות יחידת הליווי

גזר דין ביחס לנאשם מס' 5

1. הנאשם 5 (להלן: "הנאשם") הורשע ביום 16.9.19, על סמך הודאתו, לאחר שכתב האישום תוקן במסגרת הסדר טיעון שהושג בין הצדדים. ההסדר כלל אף הסכמה עונשית, ולפיה יעתרו הצדדים במשותף להשית על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו. זאת, לצד עונשים נלווים כפי שייקבעו על ידי בית המשפט.

כתב האישום

2. בעובדות כתב האישום המתוקן (להלן: "כתב האישום") נאמר כי בין הנאשמים 1 ו-2 לבין הנאשם 3 קיימת היכרות מוקדמת. נאשם 2 הינו דודו של הנאשם 4. צוין כי במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היה אביו של הנאשם 4 הבעלים של רכב טויוטה (להלן: "הטויוטה") ואילו אימו של הנאשם 3 הייתה הבעלים של רכב מרצדס (להלן: "המרצדס").

3. ביום 18.12.18, פנה נאשם 3 לנאשם 2 ואמר לו כי הוא מעוניין באקדח "תופי". בהמשך, פנה הנאשם 2 לנאשם 5 על מנת שיייע באספקת האקדח, ולמחרת עדכן הנאשם 2 את הנאשם 3 על אודות הסיכום שנעשה עם הנאשם 5, כאמור. בימים שלאחר מכן, ועל מנת לקדם ולתאם את ביצוע העסקה, שוחחו והתכתבו הנאשמים 2 ו-3 ביניהם מספר פעמים, ובמקביל שוחח נאשם 2 עם נאשם 5 על אודות העסקה.

בית המשפט המחוזי בחיפה

29 אוקטובר 2019

ת"פ 19-01-14456 מדינת ישראל נ' חגי'יר ואח'

ת"פ 19-01-43244 מדינת ישראל נ' טאהא(עציר)

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27
- 28
- 29
- 30
- 31
4. ביום 21.12.18, סיכם הנאשם 2 עם הנאשמים 3 ו-5 כי העסקה תתבצע באותו היום, וביקש מהנאשם 4 שישיע אותו לכאבול. בהתאם לסיכום, אסף הנאשם 4, כשהוא נוהג בטויוטה, את הנאשם 2 בסמוך לשעה 15:21 והשניים נסעו לכיוון כאבול.
- במקביל, נסעו הנאשמים 1 ו-3 ברכב המרצדס לכיוון כאבול לצורך ביצוע העסקה.
5. בכאבול, בנוכחות הנאשמים 2 ו-5, קיבלו הנאשמים 1 ו-3 אקדח מסוג "תופיי", קליבר 38 בצבע שחור. זאת, בסיועו של הנאשם 5, שעשה מעשים שאפשרו את ביצוע העסקה, לפני ובעת ביצועה. לאחר קבלת האקדח, הסתיר אותו הנאשם 1 על גופו מתחת למכנסיו.
6. כעבור שעה, יצאו הנאשמים 1-4 מכפר כאבול ברכב הטויוטה, כשהנאשמים 1-3 מחזיקים, נושאים ומובילים בצוותא חדא את האקדח, בידעו ובסיועו של הנאשם 4. הנאשמים 2 ו-4 נסעו ברכב הטויוטה ובצמוד אחריהם נסעו הנאשמים 1 ו-3 ברכב המרצדס.
- בסמוך לשעה 40:22 הבחין נאשם 2 במחסום משטרת, שהיה על כביש 70 סמוך לכביש הגישה לכאבול, ומיד הודיע על כך לנאשם 3 באמצעות הודעה קולית במכשיר הטלפון הנייד. בהגיעם למחסום, נעצרו הנאשמים על ידי המשטרה ובחיפוש שנערך נמצא האקדח על גופו של הנאשם 1.

טיעוני הצדדים לעונש

- 26
- 27
- 28
- 29
- 30
- 31
8. בפתח טיעוניה לעונש, הציגה המאשימה את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם, ממנו עולה כי לחובתו שתי הרשעות קודמות בעבירות שעניינן סחר בנשק. ב"כ המאשימה ציינה כי ההסדר שהושג בין הצדדים הינו תולדה של קושי ראייתי שעלה בתיק, וכי חלקו של הנאשם בכתב-האישום, שונה מחלקם של האחרים. בשים לב להודאתו של הנאשם ולחיסכון בזמן שיפוטי כתוצאה מאותה הודאה, ונוכח הקושי הראייתי, ביקשה המאשימה לאמץ את ההסדר שהוצג.

בית המשפט המחוזי בחיפה

29 אוקטובר 2019

ת"פ 19-01-14456 מדינת ישראל נ' חגי'יר ואח'
ת"פ 19-01-43244 מדינת ישראל נ' טאהא(עציר)

1 9. ב"כ הנאשם הצטרפה לבקשת המאשימה והוסיפה כי במהלך הפגישות שהתקיימו בפרקליטות,
2 הוצגה הבעייתיות בחומר הראיות ולכן כתב-האישום תוקן והושג ההסדר שהוצג בפני בית-
3 המשפט. נאמר כי הנאשם מודה ומביע חרטה על מעשיו.

4

5 10. בדברו האחרון, הביע הנאשם צער על מעשיו.

6

7

לאחר טיעוני הצדדים

8

9 11. בבואי לכתוב את גזר הדין, התחוויר לי מעיון בתדפיס רישומו הפלילי של הנאשם, כי לחובתו
10 מאסר מותנה לתקופה של 26 חודשים למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירות לפי סעיפים 143 ו-
11 144 לחוק העונשין. מאסר מותנה זה הוטל על הנאשם על ידי בית המשפט המחוזי בחיפה (כב'
12 השופט א' לוי) ביום 20.7.2016. בתיק 7108-02-16 והוא חל לכאורה על ענייננו, מאחר והעבירה
13 דכאן בוצעה במהלך תקופת התנאי.

14

15 הואיל והצדדים לא התייחסו כלל לסוגיה זו בטיעוניהם, הוריתי בהחלטתי מיום 25.9.209 כי
16 הדיון שנקבע ליום 3.10.2019 ואשר נועד למתן גזר הדין, ייוחד לדיון בשאלה שהתעוררה.

17

18 12. בדיון בפניי עלה כי בגזר הדין הנ"ל נפלה טעות משלא ציין בית המשפט את משך התקופה בה
19 יחול התנאי. טעות זו תוקנה על ידי בית המשפט (כב' השופט א' לוי) בהחלטתו מיום 3.8.2016
20 בה נקבע כי מדובר בטעות סופר וכי צריך היה לרשום שהתנאי הנו למשך שלוש שנים, דבר
21 שהושמט בטעות. לפיכך, תיקן בית המשפט את הטעות האמורה. אלא שאותו תיקון נעשה שלא
22 בנוכחות הצדדים, מבלי שבית המשפט זימן את הנאשם. יוער כי בגדר אותה החלטה מתקנת
23 שגה בית המשפט גם בציון המועד שבו ניתן גזר הדין, כך שבמקום 20.7.2016 נרשם בטעות
24 20.7.2014. נוכח הטעות בגזר הדין הנ"ל והתיקון שנעשה שלא בנוכחות הנאשם, סברה
25 הפרקליטות כי אין מקום לעתור להפעלת המאסר המותנה. ב"כ הנאשם הצטרפה, מטבע
26 הדברים, לעמדת ב"כ המאשימה.

27

28 13. כפי שצינתי בדיון שהתקיים בפניי ביום 3.10.2019, ראוי היה שהצדדים ישטחו את הסוגיה
29 בפני בית המשפט ויפנו לקשיים הכרוכים, לשיטתם, בהפעלת המאסר המותנה שהוטל על
30 הנאשם, תחת להתעלם מסוגיה זו כליל. אין כל הצדקה שלא להביא את מלוא המידע הרלוונטי
31 לידיעתו של בית המשפט ולהניח בפניו את הקשיים, השיקולים והטעמים שהובילו לכך
32 שהפעלת המאסר המותנה אינה חלק מהסדר הטיעון. התעלמות מגזר דינו של בית המשפט,
33 משל לא היה, וודאי אינה הדרך הראויה.

בית המשפט המחוזי בחיפה

29 אוקטובר 2019

ת"פ 19-01-14456 מדינת ישראל נ' חגי'יר ואח'

ת"פ 19-01-43244 מדינת ישראל נ' טאהא(עציר)

דיון

1

2

3

4 14. בהתאם להלכה הפסוקה, קיומו של הסדר טיעון אינו מבטל את תחולתו של תיקן 113 לחוק
 5 העונשין, ובית המשפט נדרש לבחון את הסדר הטיעון בהתאם לאמות המידה המקובלות ועל
 6 פי נסיבות המקרה ונסיבותיו האישיות של הנאשם (ע"א 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל
 7 4.12.2013)). אין חולק כי בבואו להכריע אם לקבל הסדר טיעון, על בית המשפט לבחון את
 8 ההסדר, בין היתר, על רקע העונש ההולם לעבירה. יחד עם זאת קיימת מחלוקת פוסקים
 9 בשאלה באם בית המשפט, הבוחן הסדר טיעון, חייב לקבוע במדויק את מתחם העונש ההולם.
 10 עמד על כך בית המשפט בע"פ 2454/18 שינברג נ' מדינת ישראל (6.12.2018) בקבעו:

11

12

13

14

15

16

17

18

19

"לפי דעה אחת, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם כרגיל (ראו
 למשל עניין פלוני (הסדר ומתחם); ע"פ 2021/17 מצגר נ' מדינת
 ישראל [פורסם בבנו] פסקה 16 (30.4.2017) (להלן: עניין מצגר)). לפי
 דעה שניה, במקרים מסוימים, למשל כאשר הצדדים הסכימו על
 טווח ענישה שנופל בבירור בתוך מתחם הענישה, אין צורך להרחיב
 בקביעת המתחם (ראו למשל ע"פ 6943/16 גלקין נ' מדינת ישראל,
 [פורסם בבנו] פסקה 3 (28.1.2018))"

20

21

22

23

24

25

26

27

15. העבירה בה הורשע הנאשם חמורה ומחייבת ענישה מרתיעה וקשה מכפי שנקבע בהסדר בין
 הצדדים. בית המשפט העליון עמד לא אחת על כך שעבירות בנשק הפכו למכת מדינה של ממש
 וכי יש להתייחס אליהן בחומרה, מן הטעם שהן מקימות פוטנציאל להסלמה עבריינית ויוצרות
 סיכון ממשי לשלום הציבור וביטחונו, הוא הערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירות אלו
 (ראו: ע"פ 2918/13 דבס נ' מדינת ישראל (18.7.2013); ע"פ 5913/11 הייב נ' מדינת ישראל
 12.9.2012); ע"פ 5900/15 מעוז נ' מדינת ישראל (10.5.2016); ע"פ 6716/16 ותד נ' מדינת
 ישראל (14.6.2017)).

28

29

30

בע"פ 2251/11 נפאע נ' מדינת ישראל (4.12.2011) עמד בית המשפט על הצורך בהחמרת הענישה
 בעבירות נשק בכלל, ובעבירות שעניינן סחר בלתי חוקי בנשק בפרט. נאמר שם כי:

31

32

33

"כל מי שהופך עצמו לחוליה במנגנון זה של סחר בלתי חוקי בנשק,
 מוחזק כמי שמבין ויודע אל נכון מה עלולות להיות התוצאות
 הנובעות ממעשיו ומהן הסכנות הנשקפות ממעשים אלה לחברה

בית המשפט המחוזי בחיפה

29 אוקטובר 2019

ת"פ 19-01-14456 מדינת ישראל נ' חגי'יר ואח'

ת"פ 19-01-43244 מדינת ישראל נ' טאהא(עציר)

1 כולה (ראו ע"פ 4831/03 אבו בכר נ' מדינת ישראל, פסקה 4 [פורסם
2 בנבו], 23.5.2004)).

3
4 דומה כי אין מי שיחלוק על הסיכונים הנובעים מעבירות של סחר
5 בלתי חוקי בנשק, אולם לטענת המדינה לא ניתן להם משקל מספיק
6 במקרה דנן ובמקרים הנוספים שבהם הוגשו על ידה ערעורים על
7 קולת העונש. לגישתה, הגיעה העת להחמיר בעונשיהם של
8 המעורבים בעבירות נשק בכלל, ובמקרה דנן בפרט. על הצורך
9 להחמיר את רמת הענישה בהקשר זה עמד בית המשפט כבר לפני
10 שנים אחדות באומרו "גם אם נכון הדבר כי עד כה רמת הענישה
11 בעבירות של החזקת נשק אינה גבוהה, הרי שהמציאות השוררת
12 היום בארץ - זמינותו של נשק חס ורב עוצמה שיש עמו פוטנציאל
13 להסלמה באלימות העבריינית והאידיאולוגית כאחד - מחייבת מתן
14 ביטוי עונשי הולם והחמרה ברמת הענישה" (ע"פ 1332/04 מדינת
15 ישראל נ' פס, פ"ד נח(5) 541, 545 (2004) (להלן: עניין פס); ראו גם
16 ע"פ 8012/04 מתאני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 [פורסם בנבו],
17 16.11.2005 (להלן: עניין מתאני)). על דברים באותה הרוח אף חזר
18 בית משפט זה לאחרונה בציינו כי "הגיעה השעה להחמיר בעבירות
19 של החזקת נשק ושימוש בו" (ע"פ 4460/11 מדינת ישראל נ' פאיד,
20 פסקה 9 [פורסם בנבו], 28.11.2011). דברים אלה יפים ביתר שאת
21 לגבי עבירות של סחר בלתי חוקי בנשק, כבענייננו, וכן בהינתן
22 ההיקף המדאיג של עבירות הסחר בנשק, עליו מלמדות, בין היתר,
23 תוצאות פעילותו של הסוכן המשטרתי הסמוי".

24
25
26 בע"פ 5814/14 עספור נ' מדינת ישראל (14.6.2015) נקבע, אגב התייחסות לפרשת נפאע דלעיל

27 כי:

28
29 "בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתן המיוחדת של עבירות סחר
30 בנשק ועל הסכנות הצפויות מעבירות כאלה, אשר עשויות לסלול את
31 הדרך לפעילות אלימה ובלתי חוקית; והדבר חמור שבעתיים
32 במציאות הישראלית, שבה נשק המוחזק באופן בלתי חוקי עלול
33 להתגלגל אף לידי אלו המבקשים להוציא אל הפועל פעילות חבלנית

בית המשפט המחוזי בחיפה

29 אוקטובר 2019

ת"פ 14456-01-19 מדינת ישראל נ' חגי'יר ואח'

ת"פ 43244-01-19 מדינת ישראל נ' טאהא(עציר)

1 עוינת (ע"פ 5833/07 ח'ורי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו]
2 ; ע"פ 2251/11 ג'מאל נפאע נ' מדינת ישראל, [פורסם
3 בנבו] פסקה 5 (4.12.2011) (להלן: עניין נפאע)). לעמדה שלפיה
4 הגיעה העת להחמיר בענישתם של נאשמים שהורשעו בעבירות סחר
5 בנשק ניתן לאחרונה ביטוי בעניין נפאע, וזו נתאשרה מאז בפסקי
6 דין נוספים שעסקו כולם בפרשה אחרת שעניינה חשיפת עסקאות
7 נשק בעקבות פעולת סוכן סמוי משטרתי – פרשה הדומה בנסיבותיה
8 לפרשה דן (ע"פ 319/11 מדינת ישראל מוחמד יאסין [פורסם בנבו]
9 (5.12.2011); ע"פ 318/11 מדינת ישראל נ' כמאל אבו ערב [פורסם
10 בנבו] (5.12.2011); ע"פ 5234/11 מדינת ישראל נ' סמיר מנסור
11 [פורסם בנבו] (5.12.2011); ע"פ 3663/11 מדינת ישראל נ' עזמי סח
12 [פורסם בנבו] (5.12.2011); ע"פ 6371/11 מדינת ישראל נ' הייבי
13 [פורסם בנבו] (18.12.2011)). הנה כי כן המגמה היא החמרת הענישה
14 בעבירות סחר בנשק, וזאת לנוכח מימדיה המדאיגים של תופעת
15 הסחר הבלתי חוקי בנשק; הסכנות הנשקפות ממנה; וכן הקלות
16 היחסית שבה ניתן לבצען".

17
18 נוכח התגברות העבריינות הנעשית באמצעות נשק בלתי חוקי, חלה בפסיקה מגמת החמרה אף
19 ביחס לעבירות של נשיאה והובלה של נשק, הנחשבות חמורות פחות מעבירות של סחר. כך נקבע
20 בע"פ 9702/16 אבו אלוליאיה נ' מדינת ישראל (13.9.2017) כי:

21
22 "ככלל, בפסיקת בית משפט זה באה לידי ביטוי, בשורה ארוכה של
23 פסקי דין, מדיניות של החמרה בענישה בעבירות נשק (ראו למשל:
24 ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' עבד אלכרים סלימאן [פורסם בנבו]
25 (19.1.2014); ע"פ 2251/11 נפאע נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו]
26 בפסקה 7 (4.12.2011); ע"פ 6371/11 מדינת ישראל נ' הייבי [פורסם
27 בנבו] (18.12.2011); ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל [פורסם
28 בנבו] (5.6.2013)). גם כאשר מדובר בעבירות של החזקה ונשיאת
29 נשק שלא כדין בלבד, בית משפט זה עמד לא פעם על החומרה הרבה
30 הטמונה בעבירות אלו ועל הצורך להרתיע מפניהן בדרך של הטלת
31 עונשי מאסר, גם על נאשם שאין לו עבר פלילי מכביד (וראו למשל:
32 ע"פ 8846/15 דראז נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.3.2016); ע"פ
33 5681/14 מדינת ישראל נ' טאטור [פורסם בנבו] (1.2.2015)). הכלל

בית המשפט המחוזי בחיפה

29 אוקטובר 2019

ת"פ 19-01-14456 מדינת ישראל נ' חגי'יר ואח'

ת"פ 19-01-43244 מדינת ישראל נ' טאהא(עציר)

- 1 של השתת מאסר בפועל לתקופה משמעותית בעבירת החזקת נשק
2 חל גם כאשר מדובר בעבירות שאינן במדרג הגבוה, כמו מקרה זה
3 (ע"פ 5220/09 עוואודה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו]
4 (30.12.2009); ע"פ 2398/14 אלהזייל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו]
5 (8.7.2014)). במסגרת זו יש להביא בחשבון כי גם פעילות עבריינית
6 הכוללת העברת כלי נשק ממקום למקום באופן בלתי חוקי לרשותו
7 של הנאשם והחזקתו בו למשך זמן, ללא כל פיקוח ובקרה, עשויה
8 להביא בסופו של יום לתוצאות הרוות אסון. נוכח היקפן המתרחב
9 של עבירות המבוצעות בנשק, החזקת נשק באופן בלתי חוקי תוך
10 יצירת הפתח והאפשרות הזמינה לשימוש בו, מהווה סיכון של ממש
11 לשלום הציבור (ראו גם: ע"פ 1903/13 עיאשה נ' מדינת ישראל
12 [פורסם בנבו] (14.7.2013); ע"פ 1323/13 בעניין חסן הנ"ל). זאת על
13 אחת כמה וכמה שעה שמדובר בסוג של כלי נשק שעשוי להביא
14 למותו של אדם".
15
16 16. דברים אלה שנאמרו לפני מספר שנים, נכונים ביתר שאת כיום, כאשר היקף האלימות
17 והעבירות המבוצעות בנשק בלתי חוקי עלה במידה המגיעה כדי מגיפה מדאיגה ביותר. מדובר
18 בעבירות שקצרו, במרוצת השנים האחרונות, חיי עשרות רבות של אזרחים חפים משפע.
19 בחודשים האחרונים יצא לי להתייחס לכך במספר גזרי דין. כך למשל בת"פ 19694-08-18
20 **מדינת ישראל נ' עמאש** (18.7.2019) ציינתי כי:
21
22 "תופעה מכוערת ופסולה זו של ירי המתבצע באזורים מיושבים,
23 לעתים הומי אדם, על רקע של סכסוכים אישיים כאלה ואחרים,
24 הפכה למכה שכיחה, למרבה הצער, כמעט מעשה של יום ביומו,
25 בעיקר בישובים הערביים שתושביהם משלמים בגינה מחיר כבד.
26 לאחרונה, לא חולף כמעט שבוע מבלי שעבריין חמוש, נוהג בבריונות
27 ובאכזריות, פותח באש, יורה ומקפח חיי אדם. הקלות הבלתי
28 נסבלת של התנהלות זו הפוגעת בערך המוגן החשוב ביותר - שלמות
29 חייו וגופו של אדם, מחייבת תגובה עונשית הולמת. בעתות שכאלה
30 על בית המשפט לומר את דברו ולתרום את תרומתו למלחמה
31 בתופעה זו אותה יש לעקור מן השורש, בין היתר על ידי החמרה
32 בעונשים של מי שמהינים לזלזל בקדושת החיים, לפגוע באזרחים
33 תמימים וחפים מפשע ולסכן את כלל החברה".

בית המשפט המחוזי בחיפה

29 אוקטובר 2019

ת"פ 19-01-14456 מדינת ישראל נ' חגי'יר ואח'

ת"פ 19-01-43244 מדינת ישראל נ' טאהא(עציר)

1

2 ובת"פ 18-10-66666 מדינת ישראל נ' אבו שאב (18.7.2018) ציינתי דברים דומים. נקבע שם

3

כי :

4

5

"תופעה פסולה זו של ירי הנעשה באזורי מגורים, לעתים בטבורה

6

של עיר ולא פעם במקומות הומי אדם, בהם מתהלכים אזרחים

7

תמימים שאינם קשורים לסכסוך בשלו נעשה הירי, הנה תופעה

8

שהפכה להיות שכיחה במקומותינו. יש אזורים, ולמרבה הצער

9

הישוב גייסר אל זרקה נמנה עליהם, שאירועי ירי הם כמעט מעשה

10

של יום ביומו. התנהלות מופקרת ובריונית מעין זו, לא זו בלבד

11

שהיא מפרה את שלוות חייהם של התושבים ומסכנת את שלומם

12

ובטחונם אלא שהיא גובה לא אחת מחיר כבד המגיע כדי אבדן

13

חיים. בעתות שכאלה, כאשר תופעה מכוערת ופסולה זו תפסה לה

14

אחיזה והפכה למכה שכיחה בהיקף כה נרחב, על בית המשפט לומר

15

את דבר ולתרום את תרומתו במאבק למגרה, על ידי הטלת עונשים

16

מרתיעים שיהא בהם משום מסר ברור ומרתיע לכל מי שמהין לזלזל

17

בחיי אדם ובשלום הציבור. בצוק העתים, השיקולים האישיים של

18

נאשם כזה או אחר נסוגים מפני טובת הכלל והצורך במיגור התופעה

19

ביד קשה".

20

21 17. בענייננו, אמנם לא מדובר בירי שנעשה בכלי הנשק, אולם עבירות שעניינן סחר בלתי חוקי

22

בנשק חמורות לא פחות, ויש להילחם בהן ביד קשה בין היתר על ידי הטלת ענישה מחמירה.

23

הזמינות של נשק בלתי חוקי בהיקפים כה גדולים היא המביאה לעבירות הנעשות אגב שימוש

24

באותו נשק. החמרת הענישה צריכה לצאת מגדר הרטוריקה וההצהרה על מדיניות הענישה

25

הרצויה, אל עבר יישומה של אותה מדיניות מחמירה, בפועל וביד קשה. זו הדרך היחידה

26

העומדת בפני המשפט לתרום את תרומתו למלחמת החורמה כנגד האלימות הפושה בחברה

27

בהיקפים מעוררי חלחלה.

28

29 18. בענייננו, אני סבור כי העונש המוסכם, בנסיבותיו של הנאשם דכאן, אינו ראוי ומקל עם הנאשם

30

באופן מופלג, במידה המחייבת את דחיית ההסדר. אני ער לקיומם של שיקולים כבדי משקל

31

התומכים במוסד הסדרי הטיעון, ובראשם האינטרס הציבורי שלא לכרסם במעמדו כמכשיר

32

אכיפה ראוי ויעיל וכן שלא לפגוע באינטרס ההסתמכות של הנאשם החותם על הסדר. מטעמים

33

אלו לא בנקל ידחה בית המשפט הסדר טיעון המובא לאישורו (ע"פ 2021/17 מצגר נ' מדינת

בית המשפט המחוזי בחיפה

29 אוקטובר 2019

ת"פ 14456-01-19 מדינת ישראל נ' חגי'יר ואח'

ת"פ 43244-01-19 מדינת ישראל נ' טאהא(עציר)

- 1 ישראל (30.4.2017)). יחד עם זאת, נקבע כי בית המשפט אינו כבול להסכמות הצדדים ובבואו
2 לגזור את הדין עליו לבחון את נאותות ההסדר שהובא בפניו, בהתאם לאמות המידה שנקבעו
3 בפסיקה. בע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1), 577 (2002) התווה בית המשפט את
4 גישת האיזון הראוי לבחינת הסדרי טיעון לעניין העונש, בקבעו כי על בית המשפט לבחון אם
5 בהסדר המוגש לאישורו התקיים איזון "בין טובת ההנאה הצומחת לנאשם מהסדר טיעון לעניין
6 העונש לבין אינטרס הציבור כפי שהוא בא לידי ביטוי בעונש שבית המשפט גוזר". נקבע כי על
7 מנת שבית המשפט יוכל לקבוע באם התקיים אותו איזון ראוי, עליו לבחון את העונש המוסכם
8 בהסדר הטיעון אל מול העונש שהיה נגזר על הנאשם לולא ההסדר, ומהי מידת ההקלה לה זכה
9 הנאשם עקב הסדר הטיעון.
10
11 כפי שצוין, העבירה בה הורשע הנאשם חמורה ביותר. די לעיין בכתב האישום על מנת להיווכח
12 עד כמה היווה הלה גורם מרכזי, שלא לומר מכריע, בקשירת עסקת הנשק מושא הדיון
13 והוצאתה אל הפועל. ודוקו - הנאשמים האחרים בתיק פנו לנאשם זה על מנת שיסייע באספקת
14 כלי הנשק, ובסופו של יום הם קיבלו את הנשק "בסיועו של נאשם 5 אשר עשה מעשים אשר
15 אפשרו את ביצוע העסקה, לפני ובעת ביצועה".
16
17 לצד חומרתה של העבירה יש להביא בחשבון כי מדובר במי שהיה בסה"כ בן 27 בעת ביצוע
18 העבירה ואשר לחובתו שתי הרשעות קודמות בעבירות נשק, ובכלל זאת שתי עבירות של ביצוע
19 עסקה בנשק בניגוד לסעיף 144(ב)(2) לחוק העונשין. בגין הרשעתו הראשונה, נדון הנאשם ל-
20 15 חודשי מאסר בפועל. בעקבות הרשעתו השנייה, הוא נדון ביום 20.7.2016 למאסר בפועל
21 לתקופה של 22 חודשים. זמן קצר לאחר שחרורו, שב הנאשם והסתבך בעסקת הנשק מושא
22 הדיון. דומה כי מדובר במי שבחר בדרך חיים עבריינית, מי שאינו מגלה כל מורא מפני הדין
23 ואינו בוחל לבצע עבירות שבסופו של יום פוגעות בחיי אדם ובציבור. אדם הבוחר לילך בדרך זו
24 ראוי שיורחק מהחברה לתקופה משמעותית, ולו בכדי להגן על הציבור מפניו.
25
26 עם כל ההבנה לחשיבות מעמדו של מוסד הסדרי הטיעון, "בסופו של יום תפקיד גזירת הדין
27 מונח הוא על כתפיו של בית המשפט והוא הנושא באחריות המשפטית והמוסרית לעונש שיוטל
28 על ידו" ראו: ע"פ 1281/06 בורנשטיין נ' מדינת ישראל, פ"ד סב(4), 100, שם נקבע עוד כי:
29
30 "סמכותו של בית המשפט היא להשית עונשים על מי שהורשעו בדין.
31 זהו תפקידו המובהק במסגרת ההליך הפלילי ואין הוא יכול לחלוק
32 בו או להסירו מעליו תוך צמצום אחריותו לכדי הפעלת ביקורת

בית המשפט המחוזי בחיפה

29 אוקטובר 2019

ת"פ 19-01-14456 מדינת ישראל נ' חגי'יר ואח'

ת"פ 19-01-43244 מדינת ישראל נ' טאהא(עציר)

1 שיפוטית-מנהלית על התביעה (עניין פלוני, בעמ' 595 ו-608,
2 וההפניות שם), וכדברי המשנה לנשיא (בדימ') מ' חשין:

3
4 "ואולם זאת נזכור ונשמור, שבסוף-כל-הסופות בית-
5 המשפט הוא המכריע לשבט או לחסד, ובמקום שהדין
6 הוא לשבט – הוא הגוזר עונש. הסמכות והכוח לענישה
7 – ובהם עיקר – הם בידי בית-המשפט; האחריות
8 לענישה על כתפי בית-המשפט מונחת היא, ומילתו של
9 בית-המשפט היא המילה האחרונה והקובעת. נדע
10 מכאן כי עמדתה של התביעה באשר לגזירת העונש,
11 חשובה ככל שתהא, אין היא אלא אחד המרכיבים
12 בשיקול-דעתו של בית-המשפט – מרכיב חשוב, מרכיב
13 מרכזי, ללא כל ספק – ואולם כנגדו ובצדו יתייזבו
14 במקרים המתאימים שיקולים כבדי-משקל העשויים
15 למעט ממשקלו" (עניין פרץ, בעמ' 325. ראו גם: ע"פ
16 1289/93 לוי נ' מדינת ישראל, פ"ד מח(5) 158, 171,
17 174-175 (1994))."

18
19 21. בשים לב לחומרת העבירה, ולחלקו המרכזי והפעיל של הנאשם בהוצאתה אל הפועל ובהתחשב
20 במדיניות הענישה הנוהגת ועברו הפלילי של הנאשם, אני סבור כי אילולא ההסדר היה העונש
21 הראוי וההולם כולל מאסר בפועל למשך 28 חודשים לכל הפחות. בשים לב להסדר שהתגבש
22 ונוכח הקשיים הראייתיים להם טענה המאשימה (אם כי ללא כל פירוט), איני רואה למצות עמו
23 את מלוא חומרת הדין ומעמיד את עונשו של הנאשם על 22 חודשי מאסר תחת העונש המוסכם.

24
25 22. בשולי הדברים אציין כי עיינתי בפסיקה אותה הציגה בפניי ב"כ המאשימה בתמיכה לעונש
26 שהוצג במסגרת ההסדר, אך לא מצאתי כי המקרים שנדונו שם דומים לענייננו. כך בע"פ
27 8280/15 גולאני נ' מדינת ישראל (28.3.2016) נדון עניינו של מערער שהורשע בעבירות של סיוע
28 לעסקה והחזקת נשק ונדון על ידי בית המשפט המחוזי לעונש של 20 חודשי מאסר בפועל. בית
29 המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש, תוך שציין כי בית המשפט המחוזי העניק
30 משקל ראוי לתסקיר שירות המבחן שציין כי המערער נעדר דפוסי עבריינות ומי שניהל תפקוד
31 תעסוקתי ולימודי תקין. כן צוין כי בית המשפט המחוזי נתן משקל ראוי לעברו הפלילי
32 המצומצם של המערער שם. בענייננו, מדובר במי שנושא על כתפיו הרשעות חמורות בעבירות
33 של סחר בנשק ומי שבחר לנהל אורח חיים עברייני. לכן אין מקום להשוות בין הנסיבות באותו

בית המשפט המחוזי בחיפה

29 אוקטובר 2019

ת"פ 19-01-14456 מדינת ישראל נ' חגי'יר ואח'

ת"פ 19-01-43244 מדינת ישראל נ' טאהא(עציר)

- 1 מקרה לנסיבות בענייננו. בע"פ 2802/18 ג'ואמיס נ' מדינת ישראל (26.7.2018) מדובר היה
2 במערער שהורשע בעבירת סיוע לסחר בנשק. חלקו של אותו נאשם התמצה בכך שבעת העברת
3 הנשק, במסגרת אותה עסקה, הוא נסע ברכבו יחד עם אחר כשהאחר נושא ומוביל ברכב כלי
4 נשק. בעקבות הרשעתו נגזרו על המערער 15 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון הקל
5 בעונשו של המערער והעמידו על 9 חודשי מאסר בפועל נוכח נסיבותיו האישיות החריגות,
6 תסקירי שירות המבחן החיוביים שהעידו על סיכויי שיקומו הגבוהים וכן נוכח הסכמת
7 המשיבה. בענייננו, אין בפניי תסקיר מטעם שירות המבחן, לא כל שכן שאין מקום להידרש
8 לסיכויי שיקומו של הנאשם נוכח הרשעותיו בעבירות דומות מלפני זמן לא רב. בנוסף, באותו
9 מקרה שנדון בבית המשפט העליון מדובר היה במי שחלקו בסיוע לעסקת הנשק היה שולי למדיי
10 ולא כפי הנאשם בענייננו שמילא, כאמור, תפקיד מרכזי.
11
12 23. על יסוד מקבץ הנימוקים שמנתי לעיל החלטתי שלא לאשר את ההסכמה העונשית אליה הגיעו
13 הצדדים במסגרת הסדר הטיעון. לפיכך אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
14
15 א. 22 חודשי ימי מאסר בפועל שמנינם יחל ממועד מעצרו ביום 8.1.2019.
16
17 ב. 18 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור כל עבירת נשק מסוג פשע ויורשע
18 בגינה.
19
20 זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים.

21
22
23
24 ניתן והודע היום ל' תשרי תש"פ, 29/10/2019 במעמד הנוכחים.
25

אמיר טובי, שופט

26
27
28
29